

NÉPSZABADSÁG ONLINE

Hatezer gyermek egykori városa

Speciális otthonná alakul a fóti Károlyi István központ

Már csak száznyolcvan lakója van a Károlyi István Gyermekközpontnak, a negyvennégy évvel ezelőtt alapított Fóti Gyermekváros utódjának. Az intézet eddig csaknem hatezer gyereknek volt az otthona, és akadt olyan év, amikor kilencszáz lakó is élt az egykori Károlyi-kastélyban.

Borgó János | Népszabadság | 2001. szeptember 25. | nincs komment

A Fóti Gyermekváros alapításának negyvenedik évfordulóján, 1997 őszén, kerámiaszobrot avattak fel a fóti Károlyi István Gyermekközpont udvarán. A Fészek című szobor egy fát mintáz, amelynek ágai közül gyermekarcok néznek a világba, azt a fészeket szimbolizálva, amelyből már csaknem hatezren léptek ki az önálló életbe. Az egykori Károlyi-kastélyt 1957. november 15-én vette birtokába száz honfoglaló gyerek. Első igazgatója, Barna Lajos akkor korszerűnek tartott rendszert teremtett meg, és irányításával a hatvanas évek elejére kiépült az a teljes komplexum, amely nemcsak ellátást, otthont, hanem iskolát is biztosított az ide kerülőknek.

A létszám most már folyamatosan fogy, mondja *Kunszt Gáborné*, a gyermekközpont igazgatóhelyettese. Jelenleg száznyolcvan gyerek él az otthonban, de már ők is lakásonthoni körülmények között. Vagyis nyolc-tíz tagú csoportokban. A gyermekközpont által vásárolt házakban, az úgynevezett külső otthonokban több mint hatvanan laknak a többi között Bernecebarátiban, Kemencén, Honton.

Az 1997-ben elfogadott gyermekvédelmi törvény új nevelési rendszert tett kötelezővé, amelynek lényege a családmódel reprodukálása. A gyermekközpontban, messze megelőzve a törvényt, már 1989-ben kezdték megszüntetni az egynemű és egy korosztályból álló, homogén csoportokat, a kollégiumszerű elhelyezést. Egy korábbi beszélgetésben *Csáky László*, a gyermekközpont igazgatója ezt azzal indokolta, hogy ezeket a sérült gyerekeket meg kell védeni bizonyos hatásoktól, olyanoktól is, amelyeket a rossz körülmények között, de családban élő gyerek még elvisel. Viszont egy kastélyparkban nem életszerűek a körülmények, ezért volt szükség a lakásonthonmodell kialakítására. Az átmenet megkönnyítésére pedig a tizenhatalcadik évüket betöltött fiataloknak életkezdő otthonról - tulajdonképpen az intézet által fizetett albérletről - is gondoskodtak.

Mint *Kunszt Gáborné* mondja, a négy évvel ezelőtti gyermekvédelmi törvény legfeljebb negyvenszemélyes otthonokat engedélyez, a gyermekközpont azonban - a Szociális és Családügyi Minisztérium közvetlen intézményeként - speciális gyermekotthonná alakul. Ez azt jelenti, hogy 2002-re csak százhúszra kell csökkenteni az itt élő gyerekek számát.

Az igazgatóhelyettes nem fűz megjegyzést a leépítéshez, mint ahogy arról sem beszél, hogy jövőre is megtartják-e a találkozások napját. Eddig ugyanis minden év november 15-én összejöttek a régi és a jelenlegi lakók, vagyis, akik kikerültek innen, évente visszajöttek arra a helyre, amely hároméves koruktól tizenhatal éves korukig az otthonuk volt.